

№ 462.

(Село Солнцевка).

Ой нова́я ра́дость ста́ла,
 А я в не́ї не бува́ла:
 Над верте́пом зві́зда я́сна
 Ой на ввесь сві́т просві́щає;
 Ой там Хри́сто́с наро́дівся,
 Всім живо́то́м йу́плоти́вся,
 А чоло́вік пред ним сукло́нівся,
 А пастушо́к из ягня́тком
 Пири́д Су́совим дитя́тком
 На всі стра́ни йуда́ряіть
 И Бо́га сухва́ляіть:
 Ой, праведний ти наш ца́рю,
 Ти небесний наш шопа́рю!
 Спу́сти лі́то щаслі́вое
 И се́му ко́спода́рю,
 А се́му звеси́лімся,
 При́йдем Хри́сту покло́німся,
 Я́ко Хри́сту ро́ждє́нному
 И Бо́гу предвешне́му.

(Запис. отъ крестьянина Григорія Удовикова. Пою́ть на 2-й или 3-й де́нь Ро́ждства Христо́ва).

№ 463.

(Тамъ - же).

Ї́ой висо́ко сонце сходе́, йа́ низе́нько захо́де;
 Лю́бив коза́к дівчи́нюку, що́ ве́чіра́ ходе.
 Неха́й ходе, ві́рно лю́бе, й а́би́ ни леда́ща:
 Хоч би́тиме мене́ мати́, так зна́тиму за́що.
 Чи́ це тая́ крини́ченька, що́ голу́б купався,
 Чи́ це тая́ моло́да дівчи́на, що́ я жини́хався?
 Жи́нихався, ни́ смія́вся, дума́в її́ взяти́.